

86

2.hét

Hétfő 849-856

A MISSZIÓ -- AZ EGYHÁZ KATOLIKUS VOLTÁNAK KÖVETELMÉNYE

849 A missziós parancs. "A nemzetekhez küldte Isten az Egyházat, hogy az üdvösség egyetemes szakramentuma legyen, ezért katolicitásának legbensőbb igényéből és Alapítója parancsát követve minden embernek hirdetni akarja az evangéliumot": [\[345\]](#) "Menjetez tehát, tegyétek tanítványommá mind a népeket! Kereszteljétek meg őket az Atya és a Fiú és a Szentlélek nevében, és tanítsátok meg őket mindannak megtartására, amit parancsoltam nektek. S én veletek vagyok mindennap, a világ végéig." (Mt 28,19--20)

850 A misszió eredete és célja. Az Úr missziós parancsának végső forrása a Szentháromság örök szeretetében van: "A zárandok Egyház természete szerint missziós, mivel ő maga a Fiú küldetéséből és a Szentlélek küldetéséből ered az Atya Isten terve szerint". [\[346\]](#) A misszió végső célja nem más, mint az embereket annak a közösségnek részesévé tenni, mely az Atya és a Fiú között szeretetük Lelkében van. [\[347\]](#)

851 A misszió indítéka. Az Egyház mindig Isten emberek iránti szeretetéből merítette missziós buzgóságának kötelezettségét és erejét, mert "Krisztus szeretete sürget minket" (2Kor 5,14). [\[348\]](#) "Isten ugyanis azt akarja, hogy minden ember üdvözljön és eljusson az igazság megismerésére" (1Tim 2,4). Isten mindenki üdvösségét az igazság megismerése által akarja. Az üdvösség az igazságban van. Akik engedelmeskednek az igazság Lelke indításának, már az üdvösség útján vannak; az Egyháznak azonban, akire rábízott ez az igazság, elébe kell mennie az ember vágyának, és vinnie kell neki az igazságot. Az Egyháznak, mivel hiszi, hogy az üdvösség terve egyetemes, missziósnak kell lennie.

852 A misszió útjai. "A Szentlélek az egész egyházi misszió főszereplője." [\[349\]](#) Ő vezeti az Egyházat a missziós utakon. Az Egyház folytatja és a történelemben kibontakoztatja Krisztus küldetését, aki azért küldetett, hogy örömhírt vigyen a szegényeknek; "Krisztus Lelkének indítására az Egyháznak is ugyanazon az úton kell járnia, amelyen Ő járt, tudniillik a szegénység, az engedelmesség, a szolgálat és a halálig tartó önfeláldozás útján, melyből föltámadása által győztesként tért vissza". [\[350\]](#) Ily módon "mag a keresztények vére". [\[351\]](#)

853 Az Egyház azonban zarándokútján azt is tapasztalja, "mekkora a távolság az általa hirdetett üzenet és azoknak emberi gyarlósága között, akikre az evangélium van bízva". [352] Isten népe csak a "bűnbánat és a megújulás útján", [353] "a kereszt szűk ösvényén haladva" [354] képes terjeszteni Krisztus országát. [355] "Miként azonban Krisztus a megváltás művét szegénység és üldözés közepette vitte végbe, úgy az Egyháznak ugyanezt az utat kell járnia, hogy az üdvösség gyümölcseit közölje az emberekkel". [356]

854 Missziója által "az Egyház együtt járja az utat az egész emberiséggel, ugyanazt a földi sorsot tapasztalja, és kovásza vagy lelke az emberi társadalomnak, melynek Krisztusban kell megújulnia és Isten családjává kell átalakulnia". [357] A missziós buzgóság tehát türelmet igényel. A misszió azzal kezdődik, hogy hirdeti az evangéliumot olyan népeknek és csoportoknak, amelyek még nem hisznek Krisztusban; [358] azzal folytatódik, hogy megszilárdítja a keresztény közösségeket, melyek "Isten világban való jelenlétének jelei", [359] és helyi egyházakat alapít; [360] az inkulturáció folyamatát éli, hogy az evangéliumot megtestesítse a népek kultúráiban; [361] és nem maradnak számára ismeretlenek a kudarcok sem. "Ami az emberi csoportokat és a népeket illeti, ezeket csak fokozatosan éri el, hatja át, és így veszi fel őket a katolikus teljességbe." [362]

855 Az Egyház missziója megkívánja a fáradozást a keresztények egységéért. [363] Ugyanis "a keresztények megosztottsága gátolja az Egyházat, hogy teljesen valóra váltsa a maga katolicitását azokban a fiaiban, akiket neki adott ugyan a keresztség, de nincsenek teljes közösségben vele; sőt magának az Egyháznak is nehezebb így a maga katolicitásának teljességét minden szempontból életszerűen megmutatnia". [364]

856 A missziós mű tiszteletteljes dialógust foglal magában azokkal, akik még nem fogadták el az evangéliumot. [365] Maguk a hívők is hasznot meríthetnek e dialógusból, amikor megtanulják jobban megismerni mindazt az "igazságot és kegyelmet, ami a pogányoknál Isten titokzatos jelenléteként van jelen". [366] Amikor a jó hírt azoknak hirdetik, akik még nem ismerik, azért teszik, hogy azt az igazságot és jót, amit Isten az emberek és népek között elhintett, megerősítsék, kiegészítsék és fölemeljék, és hogy ezeket az embereket megtisztítsák a tévedéstől és a rossztól "Isten dicsőségére, a Sátán megszegényítésére és az ember boldogságára". [367]